

Impaciències justificades

Els que en romiatge polític i patriòtic recorrem les comarques i estem en relació amb els pobles, fa dies que ens havem adonat d'un estat d'opinió cada dia més intens i generalitzat. El poble sent impaciències justificades davant el temps que s'escola sense que s'iniciï la discussió de l'Estatut. Hom troba que fóra ja hora que les Corts Constituents comencessin a preocupar-se de cloure el període constitucional a Catalunya aprovant l'Estatut votat per tot el poble català un cop ajustat a l'esperit i a la lletra de la nova constitució de la República espanyola.

Aquest estat d'opinió del poble català ha estat aprofitat per l'òrgue de ningú, "La Publicitat", per publicar un article anònim el dimarts passat i atribuir-se l'èxit de les declaracions del senyor Azaña fetes a una comissió de la minoria catalana sortida d'una reunió que pretén provocada pel ci-damunt esmentat article.

Doncs bé; les coses han passat completament al marge d'aquell article. La reunió de parlamentaris catalans per dimecres passat fou decidida el dijous de la setmana anterior tinguda per les minories catalanes d'Esquerra i Unió Socialista per tal de sortir al pas i anular una maniobra dilatòria intentada dins la subcomissió d'Hisenda de l'Estatut pels que abans que ciutadans de la República se senten funcionaris de l'Estat amb drets innats i interessos particulars que avantposen a voltes indegudament als interessos superiors de la política de l'Estat i dels pobles que l'integren.

Aquest sol acord feu que les aigües tornessin al seu llit normal i que a la sots-comissió d'Hisenda s'arribés a un acord definitiu de principis que permet la ràpida redacció d'un dictamen únic, el mateix dijous a la nit, fent possible que la Comissió d'Estatut pogués tenir llist el dictamen global els primers dies d'abril.

Si l'article de "La Publicitat", no ha hagut art ni part en les recents reunions de la nostra minoria catalana ni en la promesa del president del Consell de ministres que teníem ja la setmana anterior podem afirmar que l'estat d'impaciència del nostre poble ha contribuït força a aquest resultat ja que ell ha esperonat la nostra actuació i ha fet més decidida i enèrgica la nostra actitud davant els dos mesos passats sense que la sots-comissió d'Hisenda de l'Estatut arribés a formular un dictamen per la "poca activitat" dels elements no gens interessats en la prompta solució harmònica del problema català.

Aquestes impaciències cal sentir-les encara per tal que nosaltres poguem encaixar la discussió de l'Estatut a primers d'abril i a mi personalment aquestes impaciències em reforcen l'optimisme que sempre he sentit en la definitiva aprovació del nostre Estatut.

Impaciències, sí; però disciplinades a la veu dels ciutadans a qui el poble ha donat l'honorable comanda de fer triomfar l'Estatut. Cal que se senti la veu del poble demanant la consagració de la seva voluntat lliurement i unànimement expressada en la votació de l'Estatut i aquesta veu i aquesta voluntat de triomf serà la que en definitiva ens donarà la força per triomfar. No cal escoltar ni crits de revolta avui encara prematurs ni les veus derrotistes interessades en encaixar que el poble es desanimi i aquesta absència d'entusiasme i voluntat del poble fes possible una resistència dels centralistes a Madrid.

La victòria és nostra. L'Estatut serà aprovat tal com el votà el poble català si tots continuem impacients i decidits al costat del nostre President en Francesc Macià que sabrà fer triomfar amb la seva serenitat, amb la seva energia, amb la seva voluntat de ferro, el voler de tot el poble català.

DR. RIERA I PUNTI

Barcelona, 24-3-1932.

LA REPUBLICA, CONTINUANT LA SEVA TASCA CONSTRUCTIVA, COMPLIRA TOTS ELS SEUS COMPROMISOS AMB CATALUNYA. CAL QUE TINGUEM CONFIANÇA EN L'ESDEVENIDOR.

(Del discurs de Lluís Companys, Selva del Camp).

Interessos comarcals

El Pantan del Francolí

Per creure-ho de molt interès per la nostra ciutat i les seves contrades, ens plau recollir de "Diario de Tarragona", el següent article, publicat en la seva edició del passat dissabte:

"Entre els records de la meua adolescència, passada a la ciutat de Valls, hi ha el d'haver presenciado diferents campanyes empreses per aconseguir l'aprofitament total de les aigües del riu Francolí, que tants beneficis reportaria al Camp de Tarragona, havent-se projectat a aital fi, la construcció d'una resclosa a l'Estret de la Riba, amb l'objecte d'embassar uns 40 milions de metres cúbics d'aigua.

Aquest projecte topà amb serioses dificultats per a realitzar-se, en tre els quals hi figuren en primer terme les que anem a esmentar.

L'alarma existent entre els actuals regants de les aigües del Francolí des de la Riba fins al mar per creure que amb les obres de referència no es garantien abastament els drets adquirits pels seus regants; les dificultats d'ordre social i econòmic que presentava el tenir que desaparèixer totalment la població de Vilavert; l'encariment extraordinari de l'obra, per la llargada considerable del tram del ferrocarril de Tarragona a Lleida afectat per les obres, i sobre tot, la permeabilitat del terreny que havia de contenir les aigües embassades, dificultat aquesta que aconsellava desistir de portar a cap l'esmentat projecte.

Jo he anat seguint les diferents incidències que ha sofert aquest, esperant el moment oportú per a posar-me amb tota la meua voluntat a la recerca d'una solució que permetés esperarçar l'aprofitament de les aigües de les riuades del Francolí, i aquell es presentà en ésser honrat pel primer Govern de la República amb el càrrec de Delegat seu a la Confederació avui Mancomunitat Hidrogràfica del Pirineu Oriental.

Des d'aquell instant, a més de treballar amb tot l'entusiasme per impulsar totes les obres encomanades a dita Entitat, he dedicat

una atenció especial al problema del riu Francolí, tenint la satisfacció de poguer anunciar que, els activíssims treballs portats a cap per la Secció tècnica de la referida Mancomunitat, han fet que es trobés el lloc, al peu de Montblanc, on podran embassar-se de 25 a 30 milions de metres cúbics d'aigua, construint-se la resclosa entre dita població i Vilavert, en un indret on no es presenten les dificultats d'ordre geològic que impossibilitaven l'execució del primitiu projecte, i on no serà necessari fer desaparèixer cap població.

No cal dir que el nou projecte s'està redactant, per l'actiu i expert enginyer de Camins senyor Joan Reguart, amb tota la rapidesa que permet l'índole d'aquests treballs, i sols resta esperar que les diferents entitats i els particulars de la comarca interessada, tenint en compte que amb l'execució del pantan de Montblanc no solament s'han de respectar d'una manera absoluta els regadius existents, sinó que tindran una garantia que no tenen actualment, comprendran la importància que per a l'augment de la riquesa de tota la comarca representa aquesta obra i voldran ajuntar tots els seus esforços per a conseguir que aquesta sigui aviat un fet.

RAMON COMPTE
Enginyer de Camins

Barcelona, març de 1932".

ARA DIU QUE ELS CARLINS N'ESTAN PREPARANT UNA PER AL MES DE JUNY. ES L'OBRA DE CREAR UN ESTAT D'ALARMA PERMANENT QUE DIFICULTI QUE EL PAIS ES REDRECI PER DAMUNT DE LA CRISI QUE ELS ENEMICS DE LA REPUBLICA HAN CONTRIBUÏT A ACCENTUAR, L'EXTREMA DRETA QUE VA FENT MITINGS LI MEREIX A L'OPINIO EL MATEIX CONCEPTE QUE L'EXTREMA ESQUERRA QUE TAMBE VE FENT... MITINGS